



Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 70/13
Люксембург, 4 юни 2013 г.

Решение по дело C-300/11
ZZ/Secretary of State for the Home Department

**Заинтересованото лице трябва да бъде информирано по същество за
мотивите на решение за отказ за влизане на територията на държава членка**

*Държава членка обаче може, доколкото това е абсолютно наложително, да откаже да
информира заинтересованото лице за мотивите, чието разкриване може да засегне
държавната сигурност*

Гражданите на държава членка могат да влизат и при определени условия да пребивават на територията на други държави членки. Въпреки това държава членка може да им откаже това право по съображения, свързани с общественения ред, обществената сигурност или общественото здраве.

В Обединеното кралство административните решения за отказ за влизане на националната територия могат да се обжалват пред Special Immigration Appeals Commission (Специална комисия за обжалване във връзка с имиграцията, „SIAC“). В рамките на процедурата пред SIAC, нито лицето, което обжалва такова решение, нито неговите адвокати имат достъп до информацията, на която се основава решението, когато разкриването на тази информация би противоречало на обществения интерес. В такъв случай обаче се назначава специален адвокат, който има достъп до тази информация, за да защитава интересите на съответното лице пред SIAC. Специалният адвокат обаче не може да обсъжда със заинтересованото лице въпроси, свързани с процедурата, от момента в който бъде уведомен за доказателствата, срещу чието разкриване възразява компетентният в областта британски орган — Secretary of State. Той обаче може да поиска от SIAC да издаде указания, които да му позволят да проведе такова обсъждане.

ZZ притежава както френско, така и алжирско гражданство. От 1990 г. е женен за британска гражданка, с която имат осем деца. От 1990 г. до 2005 г. ZZ пребивава законно в Обединеното кралство. През август 2005 г. обаче, след като напуска Обединеното кралство, Secretary of State отменя правото му на престой с мотива, че присъствието му е във вреда на обществения интерес. През септември 2006 г. ZZ пътува до Обединеното кралство, където Secretary of State е взел решение за отказ за влизане.

ZZ обжалва решението за отказ за влизане пред SIAC. В рамките на това производство по обжалване той може да обсъжда с двамата си специални адвокати само неповерителните доказателства.

SIAC отхвърля жалбата и постановява „поверително“ решение с изчерпателни мотиви и „неповерително“ решение с мотиви в резюме, като ZZ е уведомен само за последното. От „неповерителното решение“ е видно, че SIAC е убедена — по причини, които са изложени само в „поверителното решение“ — че ZZ е участвал в дейността на мрежата на Въоръжената ислямска група (GIA) и в терористични действия през 1995 г. и 1996 г.

ZZ обжалва решението на SIAC пред Court of Appeal (England & Wales) (Апелативен съд, Обединено кралство), който пита Съда в каква степен SIAC е длъжна да информира заинтересованото лице за съображенията, свързани с обществената сигурност, на които се основава решението за отказа за влизане.

В днешното си решение Съдът припомня най-напред, че съгласно Директива 2004/38¹ заинтересованото лице трябва да бъде уведомено писмено за решение за отказ за влизане по начин, който му позволява да се запознае с неговото съдържание и последици. Освен това заинтересованото лице се уведомява точно и изчерпателно за съображенията, свързани с общественения ред, обществената сигурност и общественото здраве, на които се основава приетото решение, освен ако това не противоречи на интересите на държавната сигурност.

В този контекст, Съдът уточнява, че държавите членки са длъжни да предвидят ефективен съдебен контрол за основателността както на решението за отказ за влизане, така и на съображенията, свързани с държавната сигурност, които се изтъкват, за да се откаже заинтересованото лице да бъде информирано за мотивите, на които се основава това решение. Така, от една страна, съдът, натоварен с контрола за законосъобразност на решение за отказ за влизане, трябва да може да се запознае с всички мотиви и доказателства, въз основа на които е прието това решение. От друга страна, съдът трябва да провери дали съображенията, свързани с държавната сигурност, се противопоставят на разкриването на тези мотиви и доказателства.

В това отношение Съдът подчертава, че компетентният национален орган трябва да докаже, че точното и изчерпателно информиране на заинтересованото лице за мотивите на решението, действително би засегнало държавната сигурност. Следователно **не съществува презумпция за наличието и за основателността на съображенията, на които се позовава националният орган, за да откаже да разкрие тези мотиви.**

Ако, при тези обстоятелства, съдът стигне до извода, че сигурността на държавата позволява заинтересованото лице да бъде информирано точно и изчерпателно за съображенията, на които се основава решение за отказ за влизане, той дава възможност на компетентния национален орган да информира заинтересованото лице за неразкритите съображения и доказателства. **Ако обаче този орган не разреши разкриването им, съдът извършва анализ на законосъобразността на решението единствено въз основа на разкритите съображения и доказателства.**

Ако обаче се окаже, че сигурността на държавата действително не позволява заинтересованото лице да бъде информирано за посочените съображения, съдебният контрол за законосъобразност на решението за отказ за влизане трябва да се извърши в рамките на производство, което търси подходящ баланс между изискванията, произтичащи от държавната сигурност, и изискванията за право на ефективна съдебна защита, **като същевременно свежда до строго необходимото евентуалната намеса върху упражняването на това право.**

Това производство трябва да гарантира във възможно най-голяма степен спазването на принципа на състезателност, за да се позволи на заинтересованото лице да оспори мотивите, на които се основава съответното решение, както и да представи становището си относно свързаните с това решение доказателства и по този начин да изложи надлежно основанията в своя защита. По-специално **заинтересованото лице трябва да бъде информирано по същество за мотивите, на които са основава решението за отказ за влизане, тъй като необходимостта да се защити държавната сигурност, не може да лиши заинтересованото лице от правото му да бъде изслушано и така да направи неефективно правото му на обжалване.**

Съдът посочва също, че постигането на баланс между правото на ефективна съдебна защита и необходимостта да се гарантира сигурността на съответната държава членка, **не**

¹ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77 и поправки в ОВ L 229, 2004 г., стр. 35, ОВ L 197, 2005 г., стр. 34 и ОВ L 204, 2007 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

може да се извърши по същия начин по отношение на доказателствата, на които се основават съображенията, изтъкнати пред компетентния национален съд. Всъщност в някои случаи разкриването на тези доказателства може да засегне пряко и конкретно държавната сигурност, тъй като с него може да се застраши живота, здравето или свободата на хората или да се разкрият специалните методи на разследване, прилагани от националните органи, и така да се затрудни сериозно, и дори да се осуети, изпълнението на задачите на тези органи в бъдеще.

Накрая, Съдът уточнява, че компетентният национален съд трябва, от една страна, да следи заинтересованото лице да бъде информирано по същество за мотивите, на които се основава съответното решение, по начин който да отчита надлежно необходимата степен на поверителност на доказателствата, и от друга страна, да изведе последиците от евентуалното неспазване на това задължение.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708